

Jonge oehoe koekeloert over rand van oud en gammel haviknest (dat ooit ook door Buizerd en Nijlgans bezet is geweest), in een kapot gezaagd vak in Boswachterij Smilde, 15 juni 2019 (Foto: Rob Bijlsma). Dit is – voor zover bekend – het eerste broedgeval in Drenthe, een top-predator erbij in een boswachterij die een forse leegloop van roofvogels in de afgelopen vijftien jaar te zien heeft gegeven. *Eagle Owl chick on old nest of Goshawk/Buzzard, Forestry of Smilde, 15 June 2019, the first known case of breeding in the province of Drenthe.*

Waar moet dat heen, hoe zal dat gaan...

Rob G. Bijlsma

Het zal geen enkele roofvogelaar zijn ontgaan: bosbeheerders zijn bezig met een grote opruiming van bossen. Dat verkopen ze onder het mom van vergroting biodiversiteit, achterstallig onderhoud, opruiming van exoten, duurzame energie, creëren van open gebieden (in casu: heide/duin) en – als dat allemaal als de flauwekul wordt ontmaskerd die het is – de ultieme ontsnappingsclausule: voor de veiligheid. Met dat laatste kan elk argument tegen kap om zeep worden geholpen, want geef toe, wie kan er tegen veiligheid zijn?

Het sneue aan dit oeverloze gehannes in bossen is: deze jongens wéten niet eens wat biodiversiteit is, ze hebben geen greintje voeling met natuur, ze kletsen maar wat. Wat ze wél weten: hout brengt geld op (en zelfs dat is onzin want de Nederlandse bosbouw is verliesgevend, altijd al geweest ook; het is les 1 aan de bosbouwschool). En wat ze ook weten: als de overheid iets gebiedt, dan met de de pet in de hand knipmessen. Waar Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer vroeger bordjes plaatsten om het volk uit te leggen waarom dode bomen moesten blijven liggen (weghalen betekende strooiselroof, werd geschoolmeesterd aan het mopperende volk dat ‘nette’ bossen wilde), plaatsen diezelfde clubs nu bordjes waarop ze uitleggen dat het ‘resthout’ versnipperd moet worden ten behoeve van een (biomassa)centrale. Duurzame energie, liegen ze. Om die centrales te voeden vindt over de hele wereld houtroof plaats. Zelfs de marginale Nederlandse bossen en natuurgebieden worden geplunderd om te voldoen aan de vraag naar houtsnippers. Duurzaam? Laat me niet lachen. De natuurboeren interesseert natuur allang niets meer (huiver bij de loze taal die ze spreken), de biomassaboeren harken dikke duiten binnen (te beginnen met subsidie), de overheid laat zien dat ze zogenaamd serieus met het milieu bezig zijn. En de natuurliefhebber? Die ziet met lede ogen aan hoe bossen in heel Nederland kapot worden gemaakt, hoe beschermde planten en dieren hun leefgebied wordt ontnomen, hoe diezelfde gebieden – immers toch niet meer van belang voor natuur – dubbel op hun donder krijgen door er recreatiegebieden van te maken, en hoe dat alles met leugens en bedrog wordt afgedekt door de terreinbeherende instanties.

Gelukkig roeren de natuurliefhebbers zich. Terreinbeheerders worden ter verantwoording roepen, leugens van overheid en industrie aan de kaak gesteld. Maar wanneer gaat het klapvee in de ledenraden zich roeren? En hoezo nog vrijwilligerswerk verrichten voor deze clubs? Laat u niet de bosjes insturen door zogenaamde mea culpa's, huiliehuilt en toezeggingen: ook die zijn niets dan leugens, bedoeld om de criticasters zand in de ogen te strooien. Kijk naar wat ze doen, niet naar wat ze in de pers en op hun vierkleurbordjes liegen. Het wordt tijd dat we de zelfgenoegzame nepnatuurbeheerders op hun eigenlijke taak wijzen: koesteren in plaats van vernielen, beschermen in plaats van uitbaten.